

מהולנד לירושלים: המסע המקצועי

לפני שנצלול לעומקן של הטכניקות ואל רזי השיטה, ביקשתי מהם שיספרו לי קצת על עצמם, על הדרך שעשו עד שהגיעו לכאן. "עלינו מהולנד לפני 33 שנים", פותחת חוה. הטון שלה רגוע, מאלו שמשרים עלייך ביטחון. "שנינו עסקנו מאז ומעולם בתחום הטיפול. תמיד היינו מחוברים למקצועות האלה, אהבנו לעזור לאנשים. למעשה, במהלך השנים למדנו עשרה סוגי טיפול שונים! לא ויתרנו על שום השתלמות, עברנו דרך NLP, שיטת 'המסע', E.F.T וכל מיני סוגים אחרים של טיפולים מוכרים יותר או פחות".

אבל אז הגיע הרגע שבו הכול השתנה בעבורם. הם חיפשו משהו שיהיה עמוק יותר, מהיר יותר, ובעיקר כזה שמתחבר לשורשים היהודיים בכל מצב שהוא. "למדנו את שיטת ה-T.A.T.", היא אומרת, "ומאז אנחנו מטפלים אך ורק בה. פשוט השארנו מאחור את כל שאר סוגי הטיפול שהכרנו. הרגשנו שמצאנו את הכלי שבאמת עובד, ובאופן הרבה יותר קצר ויעיל מהאחרים".

זה נשמע כמעט בלתי נתפס. מה יש בשיטה הזאת שגרם לכם להשאיר עשר שיטות אחרות מאחור ולהתמקד רק בה?

אליעזר משיב לי בלי להסס: "זה הטיפול הכי חזק שפגשנו. אבל מעבר לעוצמה הטכנית, זו השיטה שהכי טובה ליהודים. ולמה אני אומר את זה? כי אני לא מכיר עוד שיטה שממש תוך כדי הטיפול, בצורה כל כך חזקה וברורה, מדברים על הקדוש ברוך הוא. אנחנו משתמשים במשפטים פשוטים וכל הזמן אומרים - תודה לך השם שאתה מרפא את הכול. אנחנו לא מייחסים את הכוח לעצמנו, למטפלים, או אפילו לשיטה כטכניקה יבשה, אלא יודעים שהריפוי הוא כולו מהבורא".

חוה מעירה בחיוך: "מעבר להיבט האמוני, למדנו את השיטה מיהודייה יקרה שפיתחה אותה, וזה כבר נותן לזה טעם אחר. זו שיטה הרבה יותר קלה ליישום - גם בעבור המטפל וגם בעבור המטופל. היא אינה דורשת מאמץ סזיפי, חקירות מעיקות או שעות של דיבורים. יש בה משהו ישיר, ממוקד, פשוט וזורם שמאפשר לתוצאות להגיע מהר יותר".

היום הם מנהלים את הקליניקה שלהם בירושלים במסירות. אליעזר מקבל את הגברים, חוה את הנשים. לחוה יש עוד כובע משמעותי - היא דולה במקצועה, והיא מספרת לי איך היא משלבת את ה-T.A.T. בתוך הליווי המקצועי שלה בחדרי הלידה. "אני מטפלת בנשים בשיטה הזאת עוד בתקופה שלפני הלידה, כדי לשחרר פחדים וחרדות, ולפי הצורך גם במהלך הלידה עצמה. מדהים לראות איך זה גורם לאישה להיות הרבה יותר רגועה. הגוף הופך לרפוי ומשחרר במקומות שבהם הוא היה מכווץ מפחד, ומשם הלידה קורית יותר בקלות ובפחות סבל".

הוותק שלהם בארץ מרשים ביותר, מעל 26 שנים של טיפול בשיטה. "אנחנו לא רק מטפלים, אנחנו גם מלמדים את השיטה אחרים", מוסיף אליעזר. "אנחנו עושים סדנאות לגברים ולנשים, והיום יש בארץ עשרות מטפלים ומטפלות מוסמכים שעברו תחת ידיו ולמדו איך להשתמש בכלי המופלא הזה כדי לעזור לאחרים".

הם עלו מהולנד לפני שלושה עשורים, ועברו דרך שיטות טיפול שונות ומגוונות עד שמצאו את זו שמשלבת אנרגיה, גוף ונשמה - ובעיקר אמונה יוקדת בבורא עולם. היא משלבת טיפול בטראומות, בכפייתיות, במחלות, בבעיות לימודיות ועוד ועוד | תמר פלקסר יצאה לפגוש את אליעזר וחוה ספטר, המטפלים בשיטת T.A.T. (Acupressure Technique) וחזרה עם תובנות על שחרור טראומות, הצלחות מרגשות בתחומי הקשב והריכוז, ואפילו התנסות אישית אחת שהשאירה אותה ללא מילים

אם מישהו היה אומר לי לפני שבוע שאמצא את עצמי יושבת מול זוג מטפלים, מניחה ידיים בתנוחה לא שגרתית ומרגישה איך זיכרון כואב ומציק מגיל ארבע פשוט הולך ומתפוגג לו מהתודעה, הופך למשהו מטושטש וחסר השפעה, כנראה הייתי מחייכת בסלחנות. הרי אנחנו רגילים לעבודה קשה, לטיפולים פסיכולוגיים ארוכים, לחפירות בלתי נגמרות בעבר המכאיב. אבל לפעמים, החיים מזמנים לנו מפגשים מפתיעים שמשנים את כל מה שחשבנו על ריפוי, על נפש ועל הקשר העמוק ביניהם.

הגעתי לרחוב שבטי ישראל בירושלים, אל הקליניקה הנעימה של אליעזר וחוה ספטר. יש משהו באווירה שם שגורם לך להוריד הילוך עוד לפני שהתיישבת על הכיסא. הניחוח האירופאי המנומס והרגוע של הולנד מורגש במקום, אבל הלב שלהם כולו כאן, נטוע עמוק בתוך עולם הטיפול היהודי כבר מעל 26 שנים. הם לא סתם עוד זוג מטפלים; הם אנשים של שליחות במלוא מובן המילה. אליעזר מטפל בגברים, חוה בנשים, ויחד הם מפיצים את בשורת ה-T.A.T. - שיטה שנדמה כי נתפרה בדיוק מושלם למיודותיו של הציבור שלנו. כזאת שאינה מחפשת רעיונות מבחוץ אלא פונה ישירות אל המקור, אל האמונה הפשוטה בבורא עולם.

עיתנה רשות לרפא

תמר פלקסר

הסוד שבאצבעות

בשלב הזה של השיחה, הסקרנות שלי כבר בשיאה. אני מנסה להבין איך זה נראה ומרגיש בפועל. מה קורה בתוך החדר הסגור? אליעזר מחליט להדגים את ה"פוז" - התנוחה שהיא בעצם הלב הפועם של הטיפול. הוא מניח את האגודל והקמיצה משני צידי האף, ממש בנקודות שקרובות לעיניים. את האמה הוא מניח במרכז המצח, מעט מעל גשר האף. היד השנייה שלו פרוסה מאחור, עוטפת את הראש, בעוד האגודל פונה לכיוון העורף.

"שמע ישראל לפי מנהג התימנים", הוא אומר בחיוך כשהוא רואה את המבט המופתע שלי. "זה נראה בדיוק כמו התנועה המוכרת של קבלת עול מלכות שמיים. והסוד שעומד מאחורי זה הוא פשוט ומרתק: בידיים שלנו יש אנרגיה. זו אנרגיה סטטית שנכנסת דרך שתי הידיים בתנועה הספציפית הזאת וזורמת לכל הגוף. בצורה הזאת אנחנו עובדים כדי לשחרר חסימות, בעיות וקשיים מכל הסוגים. זה כלי שיכול לסייע בכל דבר ועניין, פיזי או רגשי".

לאורך כל הריאיון, אני מרגישה שמה שמנחה את בני הזוג הללו הוא לא "טכניקה" יבשה, אלא יראת שמיים צרופה ואמונה פשוטה. "התפילה שלנו היא תמיד לעשות את רצונו", הם אומרים. יש להם אמונה חזקה שרק מהבורא ובעזרתו הכול קורה, והפעולות של הטיפול הן רק הדרך שלנו להשתדלות כדי לעזור ולאפשר את הריפוי.

אילו בעיות, למשל, הטיפול יכול לפתור?

חווה מתחילה למנות רשימה ארוכה ומגוונת, כזאת שנוגעת בכל תחומי החיים: "הכול, באמת כל דבר. זה מתחיל באנשים שמנסים לרדת במשקל ולא מצליחים בגלל מחסומים רגשיים, פחד מכלבים או מחרקים, בעיות בשלום בית שנובעות ממטענים שהבאנו מהבית שבו גדלנו, קשיים בלימודים אצל ילדים ובחורי ישיבות, ועד מחלות פזיות קשות, אפילו המחלה הקשה שלא נדע".

אפילו מחלות קשות? זה נשמע כמעט יומרני. איך אתם מסבירים את זה במושגים של ריפוי?

"הריפוי האמיתי תמיד בא מבפנים", חווה מסבירה. "הריפוי הוא מהקדוש ברוך הוא, אנחנו הרי רק הצינור שדרכו עובר השפע. השם יודע הכול, והוא טבע בתוך הגוף שלנו את היכולת המופלאה להתרפא. השם ברא את האנרגיה שקיימת בנו, ואנחנו פשוט משתמשים בכלי הזה שנקרא T.A.T כדי לעזור את הריפוי העצמי שהגוף מסוגל לו כשהוא משוחרר מחסימות".

המסע אל תת המודע

אחד החששות הגדולים ביותר של אנשים שמגיעים לטיפול הוא הצורך "לפתוח" הכול, לדבר שעות על דברים כואבים ולחוות את הטראומה מחדש. כאן חווה מפתיעה אותי בגישה שונה לחלוטין: "לא תמיד הלקוח צריך לספר לנו את כל הפרטים. יש כאלה שקשה להם לדבר על מה שהיה, והיפוי בשיטה הוא שאנחנו מסוגלים לעבוד על הקושי שקיים בפנים גם בלי שהם יוציאו מילה אחת על האירוע עצמו. לפעמים המטופל מגיע ויודע בדיוק מה המקור לקושי שלו, ולפעמים הוא רק מרגיש מועקה גדולה ולא יודע מהיכן היא התחילה. במקרים כאלה אנחנו מעודדים אותו בעדינות להיזכר בחוויות ילדות. לפעמים מספיקות רק כמה מילים בודדות ומשם אנחנו כבר ממשיכים בטיפול. העיקר הוא החיבור הפנימי, לא הדיבור החיצוני".

היא מסבירה שתת המודע שלנו הוא כמו מחסן ענק ומסודר שזוכר הכול: "הוא זוכר מה קרה בילדות ומה משפיע עליי היום. אנחנו שואלים מה מפריע למטופל, איך היה בבית שבו גדל. קחי לדוגמה אדם שנוטה להתפרצויות זעם, ומתברר שהוא גדל בבית שבו הצעקות היו דבר שבשגרה. אנחנו עובדים על הזיכרונות ההם. כשהעבר מתחיל להשתחרר מהמערכת, הרגע מתחיל לחלחל פנימה באופן טבעי. אנחנו מגיעים לחוויות העבר ולאט לאט משחררים אותן מהאחיזה שלהן בהווה".

אליעזר מדגיש שוב: "חשוב לי שהקוראים ידעו שהשיטה הזאת, בסיוע דשמיא, יכולה לטפל בכל דבר לחלוטין! זה לא מוגבל רק לנפש, אלא גם לגוף. אין דבר תקוע שאי אפשר לשחרר".

הם מספרים לי שבתקופה האחרונה, בעקבות המלחמה, הקליניקה שלהם אירחה לא מעט פצועי נפש שהיו בקו האש. "הגיע אלינו אדם שהיה עסוק חמישה חודשים ברציפות בטיפול בגופות אחרי הטבח הנורא בשמחת תורה", מספר אליעזר. "הוא לא היה מסוגל לישון יותר מעשר דקות. בכל פעם שעצם עיניים, התמונות חזרו. הוא היה אחוז טראומה בכל רמ"ח איבריו. ברוך השם, בזכות הטיפול הזה הצלחנו לעזור לו לחזור לישון, לחזור לחיות".

השירות שלהם חוצה גבולות: "אנחנו מטפלים באנשים בכל העולם. הזום מאפשר לנו להגיע לכל מקום ולהעביר את הטיפול בצורה מצוינת".

חייבת לחוות

בשלב הזה של הריאיון, הכתבת שבי החליטה שהיא חייבת להרגיש את זה בעצמה. אי אפשר לכתוב על משהו עוצמתי כזה בלי לדעת איך זה עובד מבפנים. "אתם יודעים מה? בואו תוכיחו לי עליי", הצעתי בספונטניות. לא תכננתי את זה, לא באתי מוכנה לחשוף סודות, אבל בני הזוג ספטר זרמו בחיוך מעודד.

הם ביקשו ממני להעלות זיכרון לא קל, זיכרון שיושב שם בפינה של הלב, כזה שסוחבים שנים. העליתי זיכרון מגיל ארבע. פתאום מצאתי את עצמי יושבת ומספרת להם על מה שקרה שם, אז, לילדה הקטנה שהייתי. העליתי רגשות כמוסים ששמרתי בבטן עשרות שנים. הם ביקשו ממני לדרג את עוצמת הקושי של הזיכרון כרגע, מאחת עד עשר. בחרתי בשש.

ואז הם הדריכו אותי להניח את הידיים בתנוחה המפורסמת, תנוחת T.A.T. @. עצמתי עיניים והחלטתי להתמסר לחלוטין לתהליך.

"החוויה הזאת", שמעתי את קולה הרך והמרגיע של חווה, "היא באמת קרתה לי. היא קרתה בעבר. אני בסדר עכשיו. אני מסוגלת להירגע עכשיו, ואני לא רוצה להמשיך לסחוב את זה איתי. אני יכולה להשתחרר מזה. אני יכולה רק לשמוע ולהיות. תודה לך השם שאתה מרפא את כל המקומות, בגופי ובנשמתי, בכל מקום שבו כל זה היה תקוע".

הרגשתי שאני עוברת להוויה אחרת. משהו בגוף שלי התרפה, הרגשתי שאני שוקעת לתוך הכיסא בכובד נעים.

"מה את מרגישה עכשיו?" שאלה חווה בשקט. "יש קצת יותר רוגע?"

כשניסיתי לחשוב על הזיכרון ההוא שוב, הרגשתי שמשוהו בתוכי נרגע. "כן", אמרתי. "זה כבר יותר רגוע. כאילו המרחק ביני ובין המקרה גדל".

הם ביקשו ממני להניח שוב את הידיים וחווה המשיכה במשפטי השחרור המדויקים: "תודה לך השם שאתה מרפא את כל השורשים של הטראומה הזאת. זה יכול להיות דברים מהילדות המוקדמת, כל מיני דברים שרק הקדוש ברוך הוא יודע עליהם. ומספיק שהוא יודע. לא

אנחנו לא מייחסים את הכוח לעצמנו, למטפלים, או אפילו לשיטה כטכניקה יבשה, אלא יודעים שהריפוי הוא כולו מהבורא.

תוכן שיווקי

צריך לחשוב עליהם, רק להיות נוכחת. תודה לך השם שאתה מרפא את כל החלקים שלי שהיו מעורבים בזה. אני סולחת לכל מי שהאשמתי, כולל את עצמי. אני סולחת באמת, מהלב. אני לא מחפשת אשמים יותר".

כשפקחתי עיניים והורדתי את הידיים, אליעזר הביט בי במבט בוחן ושאל: "הזיכרון היה בעוצמה שש. כמה הוא עכשיו?"

התשובה הייתה מהירה ואמיתית והדהימה אותי עצמי: "ארבע. אולי אפילו שלוש". פתאום הרגשתי שאני מסוגלת לספר את הפרטים של מה שקרה אז, בגיל ארבע, בלי להרגיש גוש בגרון.

שוב הנחתי אצבעות, וחווה חזרה על המילים בשלווה מרגיעה שחזרה לעומק: "כל זה קרה ועבר. גם זה שייך לעבר. אני מסוגלת להירגע עכשיו, הכול בסדר. כל זה קרה ועבר. אני בסדר. כל מה שקרה לי בגיל ארבע הוא רק זיכרון. זה שייך להיסטוריה. זה יכול להשתחרר ממני כי זה שייך להיסטוריה".

"הזיכרון פשוט מטושטש יותר", ציינתי בהפתעה מוחלטת. "הטיפול באמת הרגיע לי את הזיכרון. הוא כבר לא חד וכואב, כאילו נעשה משהו סתמי". כשהם שאלו שוב על העוצמה, אמרתי: "שלוש".

חווה הדריכה אותי לעצום עיניים ולראות מולי רק את הספרה 3. אם היא בורחת - להחזיר אותה בעדינות למרכז התודעה. אחרי כמה דקות, כשחזרתי שוב על הסיפור, הם הפנו את תשומת ליבי לכך שאני מספרת אותו בענייניות, כמעט כמו סיפור של מישהי אחרת, אפילו בחיוך קטן על השפתיים.

הייתי המומה מהשינוי. על אף שזו הייתה רק טעימה קצרה, על קצה המזלג בגלל קוצר זמן הריאיון, עוצמת ההקלה הייתה בלתי ניתנת לערעור.

"התנועה הזאת גורמת לאנרגיה לזרום ולשטוף את החסימות", הסבירה חווה. "את יכולה להשתמש בה אפילו כשאת רוצה לישון או לנוח אחרי יום עמוס. מאחור יושב הזיכרון החזתי שלנו, והאנרגיה המתעוררת מתפזרת לטריליוני תאים בגוף. לפעמים עולה איזה כאב פיזי במקום מסוים תוך כדי הטיפול,

וזה סימן מצוין שהכאב משתחרר ומתרפא".

הבשורה לעולם התורה

אליעזר מבקש לעצור ולהדגיש נקודה שמאוד בוערת בנשמתו ונוגעת ללב ליבו של הציבור שלנו: "אנחנו כציבור חרדי נחשפים המון למציאות הכואבת של ילדים, בחורים או אברכים שלא מצליחים ללמוד כפי שהיו רוצים. הם יושבים מול הגמרא, מתאמצים בכל כוחם, וזה פשוט לא הולך! בדרך כלל שולחים את הילדים לתגבור, לאברך שיסביר טוב יותר, או למבוגר או בחור מצמידיים חברותא חזקה, אבל זה עוזר רק באופן חלקי כי הבעיה היא לא בהבנה. הבשורה שלי היא שאפשר לטפל בקושי מהשורה העמוק ביותר".

אליעזר פיתח שיטה ייחודית בתוך ה־T.A.T. שעוזרת בדיוק במקומות האלה של מחסומי למידה. "הרבה פעמים הקושי בלימוד יושב על זיכרון קשה או על טראומה שקשורה ללימוד בגיל צעיר - אולי גערה של מלמד שהשפילה את הילד, או כישלון במבחן שצרב וקיבע אצל הילד את המחשבה שהוא 'לא מסוגל'. אני יושב עם הבחור, נותן לו לפתוח מסכת וללמוד איתי חמש דקות. ברגע שהוא מרגיש את המועקה, את הלחץ בחזה או את הקושי עולה, אנחנו מטפלים בזה שם, במקום, בשיטה שלנו. אנשים לא מאמינים לשינוי שהם עוברים. פתאום הם מגלים שהם מסוגלים לשבת וללמוד בשמחה גדולה, שהראש שלהם פנוי להבין. אין דבר כזה מישוה ש'אין לו ראש' או 'אין לו כישרון'. תמיד זה יושב על משהו שתקוע בפנים, כאב או טראומה ישנה. אני כל כך שמח שהשם זיכה אותי לעזור בנושא הקדוש הזה של לימוד התורה".

נושא נוסף שעלה בשיחה וכנראה מעסיק אימהות רבות הוא הפרעות קשב וריכוז. אליעזר נחרץ מאוד בגישתו: "מה עושים היום עם ילד בעל הפרעות קשב? הדרך הקלה היא כמובן לתת ריטלין. האם זה באמת פותר את הבעיה בטווח הארוך? לא. זה רק משתיק את הסימפטומים באופן זמני. הילד יכול להמשיך לסבול מההפרעה כל חייו, גם כאדם מבוגר. הנזק שהתרופה הזאת או דומותיה עלולות לגרום למערכות הגוף ידוע".

טיפולתי בילד עם קשב וריכוז קשה מאוד, ואחרי סדרת טיפולים המלמד שלו שניסה הרבה לעזור לו לא האמין שהוא מסתדר מצוין בלי שום תרופות. הפרעות קש"ר זה בעצם בלגן של מחשבות בתוך הראש, כמו סערה שלא נגמרת. אין אפשר ללמוד או לעשות משהו בחיים ככה? רק בשבוע שעבר מטופל אמר לי בהתרגשות: 'מה עשית לי? אני לא מכיר את עצמי, תמיד הייתי רק בבלבול של מחשבות'. חשוב שכולם ידעו - יש דרך אחרת לשחרר את הסערה הזאת, יש מה לעשות".

חווה מוסיפה שהשיטה עובדת גם בגילאים קטנים ממש, בשלבים הכי ראשוניים והכי רגישים של החיים. "אני מלווה אימהות בבריות ומנחה אותן לעשות את התנועה הזאת לתינוק מייד אחרי הברית. פשוט לא ייאמן כמה זה מרגיע, ומפחית את הכאב ואת הבכי באופן מידי. התינוק פשוט עובר בצורה אחרת את כל ההחלמה. גם כשאליעזר משמש כסנדק, המוהלים תמיד נדהמים לראות כמה מהר התינוק נרגע בזכות התנועה הזאת שהוא עושה לו ממש תוך כדי".

מעל הטבע

אנחנו חוזרים אל הנושא המורכב ביותר שעלה בריאיון - ההתמודדות עם מחלות קשות. אני רוצה להבין לעומק מה בדיוק קורה שם, ואיך הם מסבירים את היכולת לטפל גם בהן. "חשוב לציין שבהרבה מקרים המחלה מתפתחת על רקע רגשי עמוק - טראומה לא פתורה, אובדן קשה של אדם קרוב או צער כבד שנמשכו שנים ופשוט השפיעו על הגוף מבפנים", אומרת חווה.

"הבעיה הגדולה היא שהתפיסה הרפואית היא לרוב שמדובר מצב סופני, והתפיסה הזאת מחלחלת לחולה לתוך התודעה ומייצרת אצלו ציפייה למוות. אפילו בדברים קלים, ברגע שרופא אומר לך 'שפעת' - את נכנסת למשבצת של חולה והגוף מגיב בהתאם. במחלה קשה, האבחנה עצמה היא לפעמים חצי מהמוות, כי היא נכנסת למוח כאמת מוחלטת שאין ממנה דרך חזרה, והיא משתקת את כוחות הריפוי הטבעיים של הגוף".

אז מה קורה בפועל כשמגיע אליכם אדם במצב מורכב כזה? כשהרופאים כבר מיואשים?

"בואי אסביר לך את הגישה שלנו לעומק", אומרת חווה. "המחלה היא בעצם תאים תקועים. לכולנו יש בגוף תאים שבאופן רגיל משתחררים ויוצאים, אבל במחלה הם הופכים לגוש תקוע, לאנרגיה שלא זורמת. הטיפול שלנו נועד לשחרר את האנרגיה הזאת וגם לשחרר את התפיסות המשתקות של החולה ושל הסביבה שלו. הכימותרפיה, עם כל חשיבותה במלחמה במחלה, מחלישה מאוד את המערכת החיסונית ומקשה על הגוף להתרפא בעצמו. בטיפול ה־T.A.T. האנרגיה יכולה

לסייע בשחרור הגוש ובחזוק המערכת. היו לנו הצלחות מרגשות מאוד גם במקרים שנראו אבודים. אנחנו כמובן לא יכולים להבטיח שום דבר, הכול בידי שמיים, אבל בסייעתא דשמיא יש סיכוי גדול.

היה מקרה מפורסם בארצות הברית של נער שנפטר אחרי מחלה קשה, ובנתיחה גילו שהמחלה עצמה לא הייתה אמורה להרוג אותו פיזית. הפחד וההבנה העמוקה שלו שהוא עומד למות הם אלו שהביאו את הקץ. אנחנו נלחמים בפחד הזה".

שחרור פחדים והתמכרויות

גם פחדים יומיומיים יותר, כאלה שמגבילים אותנו בחיים, מקבלים מענה בקליניקה. "פחד מכלבים, למשל", מסביר אליעזר, "הוא כמעט תמיד תוצאה של חוויה שקרתה בילדות, לפעמים בגיל מוקדם כל כך שלא זוכרים אותה ביומים, אולי איזה כלב שנבח כשאותו אדם היה תינוק רך. כשאנחנו מצליחים לזהות את המקור אנחנו משחררים אותו באותו אופן. וגם אם המטופל לא מצליח להיזכר במקרה ספציפי, תת המודע שלו יודע הכול והאנרגיה פועלת באותה צורה. המשפטים שאנחנו אומרים לתת המודע עושים את העבודה שלהם גם בלי שהמוח המודע יבין את כל ההשתלשלות".

הם מטפלים בנחישות גם בהתמכרויות מכל סוג שהוא, נושא שנעשה יותר ויותר רלוונטי לצערנו. "כפייתיות לאלכוהול, לחומרים או כפייתיות התנהגותית תמיד יושבת על צורך פנימי עמוק שלא קיבל מענה, על חסר רגשי או על ניסיון לייצר הגנה עצמית מול חוויה קשה. אנשים סובלים ונושאים את המטענים האלה בתוך הגוף שלהם, וההתנהגות שלהם מושפעת מזה בלי שהם ירצו בכלל. ברגע שמשחררים את מה שתקוע בתאים באמצעות ה־T.A.T. - ההתנהגות משתנה לטובה באופן טבעי, וגם בעיות פיזיולוגיות שהיו קשורות למתח הזה משתפרות פלאים".

היבט נוסף ומרגש במיוחד הוא ההצלחה שלהם בעזרת השם לעזור לאנשים להיפקד בזרע של קיימא. "טיפלנו בנשים ובזוגות שהיה להם קושי גדול לזכות בילדים לאורך שנים. ברוך השם יש לפחות עשרה ילדים שנולדו אחרי הטיפולים שההורים עברו אצלנו. לפעמים צריך רק לאתר את הנקודה הרגשית או את החסימה שתוקעת את המערכת ופשוט לשחרר אותה, ומשם הדברים קורים בסייעתא דשמיא".

תוכן שיווקי

"הייתה אצלי אישה שילדה שלוש לידות בניתוח קיסרי", מספרת חווה, "והרופאים לא נתנו לה שום סיכוי ללדת בצורה רגילה. היא עברה אצלי טיפול לשחרור פחדים וטראומות מהלידות הקודמות, ואת הלידה הרביעית היא ילדה באופן טבעי, בלידה רגילה ובריאה".

כמה זמן אורך טיפול כזה, ומה התדירות המומלצת כדי לראות תוצאות?

"הטיפול אורך כחמישים דקות", אומר אליעזר. "בדרך כלל הלקוח זקוק לבין שש עד עשר פגישות כדי להרגיש את השינוי משמעותי ולשחרר את הבעיה המרכזית שבעקבותיה הוא הגיע. יש גם מקרים שבהם מספיקה פגישה אחת, שתיים או שלוש. אבל גם כשמדובר בתהליך ארוך יותר, בכל פגישה קורה שינוי, לאט לאט בדרך אל המטרה".

אני שואלת אותם בחיך אם הם משתמשים בכלי הזה גם בתוך הבית הפרטי שלהם, ברגעים של לחץ יומיומי. שניהם עונים מייד: "בוודאי! אנחנו עושים את הטיפול באופן קבוע, וגם לעצמנו אנחנו עושים. אפילו הילדים והנכדים שלנו כבר מורגלים בזה; כשיש משהו שמציק להם, פיזי או רגשי, הם ניגשים ומבקשים שנעזור להם. כל המשפחה מחוברת למקצוע ולשיטה".

"כשקורה משהו מצער במשפחה או בסביבה הקרובה, כמו פטירה של אדם מוכר או אסון ששומעים עליו", מוסיפה חווה בגילוי לב, "אני עושה לעצמי שחרור בשיטת T.A.T. למה להישאר עם הכאב, עם הצער ועם המועקה בתוך הגוף? זה פשוט כלי מדהים לניקוי פנימי יומיומי".

לסיום הריאיון המרתק, הם חוזרים אל השורש שמעניק לכל זה משמעות עמוקה. "אין סוף לקשיים שאפשר לעזור בהם בזכות השיטה הזאת, בעזרת השם יתברך. העובדה שהשיטה מתבצעת בתנוחה שמזכירה כל כך את 'שמע ישראל' כמנהג התימנים אינה מקרית בעברנו. זה מה שמנחה אותנו תמיד - יראת השם ואהבת השם. אנחנו רק השליחים שמחזיקים את הכלי, ורק הוא הרופא האמיתי שעוזר לכולם להתרפא ולהתחזק".

אני יוצאת מהקליניקה של משפחת ספטר אל האוויר הירושלמי הצלול של רחוב שבטי ישראל, ומרגישה קצת יותר קלה בנשמה ובגוף. אולי אלו היו האצבעות על המצח, ואולי זו הייתה האמונה הטהורה והפשוטה שלהם שפשוט מדבקות, אבל דבר אחד ברור לי: כולנו סוחבים איתנו דברים, וכולנו חווים טראומות בדרך, אבל הבשורה היא שתמיד יש דרך לשחרר, להתרפא ולהתחיל מחדש, בסייעתא דשמיא ובחיך. הכלים לריפוי נמצאים וקיימים, באמונה גדולה במי שאמר והיה העולם.

בידיים שלנו יש אנרגיה. זו אנרגיה סטטית שנכנסת דרך שתי הידיים בתנועה הספציפית הזאת וזורמת לכל הגוף.

